

[Carsten Raft.]

naar man skal paavise, hvordan Tingene opstaar, at man har Fortrykket at henvise til. Det ærede Medlem Hr. Ragers Bemærkninger og Snak om Ting paa løst Grundlag, Beredskabskøb, Varetilstande, Varelager, angaar Ting, som Ministrene med deres Embedsmænd kan sætte sig ind i, men Finansudvalgets Medlemmer kan selvfølgelig aldrig komme ind i de Ting, kan aldrig se de Beretninger, der kommer ind, og kan ikke selvstændig paatage sig Ansvaret for at vise, hvad der mangler. Men dér, hvor vi grundet paa de vanskelige politiske Forhold, der maaske har været omkring denne Sag, er kommet ind i Detaillerne — og det er nemlig disse Lagre, det først og fremmest drejer sig om —, har vi i de paagældende Udvalg sagt til, men i Udvalg, hvis Forhandlinger var saa fortrolige, at det var umuligt at føre de paagældende Ting frem her i Salen. Vi har sagt til. Man har faaet Besked om det, men man har ikke foretaget det fornødne, og den ansvarlige Regering kan vælte fra sig, saa meget den vil — den har Ansvaret for denne Situation, det er den, der har kunnet handle og ikke har handlet!

Formanden: Vi gaar nu over til Talerlisten. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet.

Korsgaard: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet, men forskellige Bemærkninger, der er faldet i Løbet af Dagen, har stærkt kunnet opfordre dertil. Som nu f. Eks. dette, at man fra Regeringsbænkenes Side taler om, at det er uanstændigt, at vi rejser en saadan Sag som denne, og man saa ud paa Aftenen træffer den muntreste Stemning, akkurat omtrent som ved en Begravelse, hvor man saare vel ved, at ved Gravøllet slaar i Virkeligheden meget ofte den store Stemning igennem. Saadan er ogsaa Debatten her og Stemningen efterhaanden kommet til at ligge, at hele den Verdenssituation, som er Baggrund for den, giver man, i hvert Fald i Øjeblikket, en god Dag.

Jeg vil gerne sige et Par Bemærkninger om selve Baggrunden for Diskussionen. Det er blevet sagt, at Oppositionen ikke skulde kritisere i Øjeblikket. Man har ikke sagt, men man vilde kunne have sagt, at det konservative Parti jo var villigt til paa et vist Tidspunkt at sætte Medlemmer ind i Regeringen, og saa vil vel nogle mene, at saa skulde man ikke kunne kritisere

Fortiden. Dette er dog i Sandhed en saare besynderlig Betragtning. Mon Socialdemokratiet i en tilsvarende Situation vilde have affholdt sig fra at kritisere? Mon ikke Arbejderpartiet i England — det engelske Styre er, som bekendt, Folkestyrets Forbillede — kritiserer Forsømmelser? (*Afbrydelse:* De vælger en anden Tone!). Ja, den Tone, der var her, da jeg kom, synes jeg nu ikke var god til Situationen, og den kom fra den Side! Jeg maa altsaa hævde, at det er saare naturligt, at vi fremkommer med Kritik, naar vi finder, at der er Forsømmelse.

Jeg maa i denne Forbindelse takke den højtærede Handelsminister. Han var, som bekendt, i Finansudvalget og gav en Del Oplysninger, og da han gik, sagde han, at det var Hemmeligheder, og fra en vis Side i Finansudvalget blev der sagt: Vi er dog ikke Landsforrædere og røber det, der her er sagt — hvorefter den højtærede Handelsminister i Radioen om Aftenen, i hvert Fald saa vidt jeg ved, sagde alt det, der blev sagt i Finansudvalget. Saa alt dette her med Hemmeligheder, skal vi ikke slaa en Streg over det meste af det i Fremtiden, naar man altsaa udbasunerer det i Radioen?

Sagens Realitet er for mig kort denne: Naar man har en Beholder af den Art, som der her er Tale om, er Hensigten med den, at den skal kunne tage et Udsving paa Grund af Mangel paa Tilførsler, eventuelt et stort Forbrug i en vis Tid. Andet og mere er en Beholder ikke til. Hvad er en Beholders Kapacitet? Det er det, man *kan* tage ud af den; det er ikke det, der er i den, det er alene det, man *kan* tage ud af den, og derfor var den Beholdning, man havde, ikke den tilsyneladende Beholdning, men den tilsyneladende Beholdning minus det, man ikke maatte levere ud. Ud fra denne Betragtning var de Mængder, vi havde til Raadighed, ganske overordentlig smaa.

Men saa bliver Spørgsmaalet: Hvem har Ansvaret for det, der skulde blive i Beholderen, og hvem vidste det? Og dér er det jo, man vil skyde Finansudvalgets Medlemmer i Skoene, at det maatte være vor Sag at kende sligt. Jeg ved ikke af, at jeg paa noget Tidspunkt er blevet gjort bekendt med, at der i denne Beholder skulde blive liggende saa og saa meget i en vis Situation. Jeg ved ikke af, at Regeringen paa noget Tidspunkt har spurgt Oppositionen til Raads om, hvorledes man skulde disponere med Hensyn til Køb af Benzin for i en vanskelig Situation at have